

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φυλλαδίου : Ἀποδύμου, «Τραχυῶδι», (ποίημα).—
Ἀμουργιανοῦ, «Χριστούγεννα».— Φιλολογικὴ
ἡμερίς».— Ἐκ τοῦ Γαλλικ. «Φακίρης».— Ζ. Γ. Φυτίλη,
«Σκέψεις».— Ζ. Γ. Φυτίλη, «2 Σονέτα».— Th. Benzt.
«Ὁ Περαισμός» (μυθιστόρημα).

Ἐξωφύλου : Φιλίππου Δαρῆλ, «Μίλτον Ζαραμάγια
Εὐπατριδής» (ἐπιφυλλίς «Ἠχοῦς»).— Ἐκδόσεις.— Ἀλ-
ληλογραφία» κτλ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ „ΗΧΟΥΣ,,

ΜΙΛΤΟΝ ΖΑΡΑΜΑΓΙΑ, ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ

(Ἱδ. συν. σελ. 228)

— Διὰ τί; ἤρώτησα καταλυπηθεὶς διότι ἐ-
πεβεβαιοῦντο αἱ ὑποψίαι μας.

— Διότι τὸ βλέμμα της εἶναι παράδοξον θαρ-
ρεῖς ὅτι κοιμᾶται στὸ πόδι... Ἐκτὸς διὰ τὸν κρε-
μανταλᾶ τὸν σύζυγόν της,—μὴ πρὸς βάρος σας
—εἶναι βωδὴ καὶ στραβή, δι' ὅλον τὸν κόσμον.

—Εἶναι καὶ τέτοιό, ἀπῆντησα κρίνας ἀκαιρον
νὰ ἀρχίσω μάθημα ὑπνοτισμοῦ καὶ πολὺ φοβού-
μεθα μὴ αὐτὸς ὁ ἄθλιος ἐπωφελήθῃ τῆς διανοη-
τικῆς ταύτης καταστάσεως τῆς ταλαιπώρου κό-
ρης διὰ νὰ τὴν ἀποπλανήσῃ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

—Θὰ ἦτο ἀνανδρον! εἶπεν ὁ ξενοδόχος μὲ ἀη-
δίαν. Ὁ Κύριος δὲν ἠπατήθη· ἔχω κόρην τῆς
ἡλικίας της... εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς χρησι-
μεύσω;

—Πρὸς τὸ παρὸν, νὰ μᾶς στείλετε τὸν Ἰά-
πωνα. Λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ τοῦ μηνύσῃτε
ὅτι δύο κύριοι θέλουν νὰ τὸν ὁμιλήσουν. Καὶ ἐνῶ
θὰ εὐρίσκειται μαζί μας, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον,
ὁδηγήσατε τὴν κόρην εἰς τὰ ἰδιαίτερά σας, πλη-
σίον τῆς συζύγου ὑμῶν διὰ νὰ μὴ κατορθώσῃ
πλέον νὰ τὴν ἐπανεύρῃ.

— Ἐννοῶ, κύριοι· ἤμπορεῖτε νὰ βασισθῇτε ἐπ'
ἐμοῦ, εἶπεν ὁ ξενοδόχος. Τοῦ ἔτεινα τὴν χεῖρα
τὴν ὁποίαν ἔσφυξεν ἐγκαρδίως, καὶ ἐξῆλθε.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆρχετο ὁ Μίλτον, ὁ ὁποῖος με-
γάλως ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμῶν.

—Καθήσατε νὰ συνομιλήσωμεν, κύρ Μίλ-
τον, τοῦ εἶπα. Ἐχομεν καὶ λογαριασμοὺς μα-
ζί. Σᾶς εἶδαμεν πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν κῆπον μὲ τὴν
Μίς Θουαίτ...

Ὁ Μίλτον ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μὲ αὐταρέ-
σκεϊαν.

—...Εἶναι συνήθεια τῆς Ἰαπωνίας, ἐπανέλα-
βα, νὰ ἐπωφελοῦνται τῆς φιλοξενίας διὰ νά...

Πράγματι διὰ νά... τί; διηρωτώμην. Ὁ Μίλ-
τον μὲ ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν ἀπορείαν.

— Διὰ νὰ προσκαλέσουν μίαν ὡραίαν νέαν εἰς
περίπκτον διὰ λέμβου; ἀπῆντησεν αὐθαδῶς. Βέ-
βαια τὸ κακὸν δὲν εἶναι μέγα.

— Περίπκτον δύο ἡμερῶν καὶ δύο νυκτῶν, μὲ
σταθμοὺς εἰς κοινὸν δωμάτιον, κ. Ζαραμάγια!...

— Ἀ! ὥστε τὰ ἤξεύρετε! εἶπε μὲ ἀδιαφορίαν
πραγματικὴν ἢ ἐπίπλαστον. Μὰ τὴν πίστη μου,
αὐτὰ τὰ πράγματα συμβαίνουν καὶ εἰς τὴν Ἰα-
πωνίαν ὅπως καὶ ἄλλου, ἴσως ἐκεῖ συχνότερα
παρὰ ἄλλου, καθότι εἴμεθα φυλὴ φιλοφρονητικὴ
πρὸς τὰς γυναῖκας κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εὐ-
ρωπαϊῶν περιηγητῶν. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του
ἦτον τότε αὐθάδης ὅσον καὶ οἱ λόγοι του.

— Εἶναι περιττὸν νὰ κομπορρημονῇτε, κύριε
Ζαραμάγια. Ἡ πράξις τῆς ὁποίας εἰσθε ἐνοχος
δὲν εἶναι πράξις φιλογυνίας· εἶναι αἰσχρὰ κατὰ-
χρησις ἐπιπροῦς ἐπὶ τῆς θελήσεως μιᾶς κόρης εἰς
τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν κατωρθώσατε νὰ ἐμπνεύ-
σετε παρὰ ἀντιπάθειαν, αὐτὸ δὰ τὸ ἤξεύρετε
καλλίτερα ἀπὸ ἡμᾶς. Δὲν ἤξεύρω τί ὄνομα θὰ
ἐδίδετο εἰς τὸν τόπον σας, εἰς μίαν τοιαύτην ἀ-
στειότητα· ἀλλ' ἐδῶ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι πολὺ
ἄσχημον καὶ δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς ποινικὰς
συνεπειάς, δὲν σᾶς τὸ κρύπτω. Προσπαθήσατε
λοιπὸν νὰ ἔλθετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ἀποκρι-
θῇτε χωρὶς ὑπεκφυγὰς, εἰδεμὴ ἡμπορεῖ νὰ σᾶς
ἔβγῃ σὲ κακόν.

Μόλον τὸν τρόπον ὁ ὁποῖος προδήλως τὸν
ἐκυρίευσεν προσεπάθει οὐχ ἥττον νὰ συγκρατηθῇ.

— Ἐπὶ τέλους τί θέλετε νὰ μάθετε; ἤρώτη-
σε μὲ ἡλλοικωμένην φωνήν.

— Θέλομεν νὰ μάθωμεν μὲ τί μέσα κατωρ-
θώσατε νὰ πείσετε τὴν μίς Θουαίτ νὰ σᾶς ἀκο-
λουθήσῃ ἐδῶ.

— Μὲ τὸ στοιχειωδέστερον μέσον· τῆς τὸ
ἐπρότεινα ἀπλούστατα. Εἶναι τόσον ἔκτακτον
καὶ πρωτοφανὲς πρᾶγμα νὰ ἴδωμεν μίαν νέαν ν'
ἀλλάξῃ γνώμην; ἤξεύρω ὅτι ἡ Νάνσυ κατ'
ἀρχὰς δὲν ἐδεῖξε—ἡ δὲν ἔκρινε ἐπὶ καιρὸν νὰ δεῖξῃ
—πολλὴν πρὸς ἐμὲ συμπάθειαν. Ἀλλὰ τώρα τὰ
πράγματα ἤλλαξαν. Μ' ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς καὶ
μὲ ἠκολούθησε οἰκειοθελῶς.

— Διὰ νὰ ἐπιτύχητε δὲν μετεχειρίσθητε τὴν
ὑποβολήν;

— Καὶ ἂν τὸ ἔκαμνα τί θὰ ἐσήμαινε; Μὴ
δὲν θὰ εἶχα τὸ παράδειγμα ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ
τὸν ἱατρὸν Βόθουελ; Μήπως δὲν εἶχαν διατά-
ξει τὴν Νάνσυ, τὴν βραδυὰ τοῦ γεύματος, νὰ